

EGYETÉRTÉS

Kiadó hivatal:
muzeum-utca 8-ik szám.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 16 ft. Negyed évre . . . 4 ft.
Félévre . . . 8 ft. Egy hónapra . . . 1 ft. 40

A lap szétküldésére vonatkozó reklamációk előfizetési pénzek és hirdetések kiadó hivatalba intézendők.

Szerkesztési iroda:
muzeum-utca 8-ik szám.

A lap szakmai részét illető minden közlemény ide küldendő.
Nemzetellen leveleket csak ismert kazéktól fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Előfizetési feltételek

„EGYETÉRTÉS” 1875-ik évi folyamára.

Jan.—decz. egész évre . . . 16 ft.
Jan.—június fél évre . . . 8 ft.
Jan.—márcz. évnegyedre . . . 4 ft.
Január végeig egy óra . . . 1 ft. 40.

Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába (muzeum utca 8. sz.) intézendők bérmentesen.

Előfizethető: vidéken minden kir. postahivatalnál és könyvtárnál. Budapestben minden könyvtárnál, valamint Kocsi Sándor könyvnyomdai irodájában, Országút 39. sz. Luby ház.

Az előfizetési pénzek beküldésére, legcélszerűbb a postai utalványt vagy lapokat használni. **Hogy a lap pontos szétküldésében fenakadás ne történjen, kérjük a tisztelt közönséget, mellőzöttségnek megrendeléseiket, illetőleg előfizetéseiket megújítását megelőző meg-**

A magyar protestáns egyetem.

III. Debreczen, deczember hó.

Ha a magy. prot. egyetem eszméje csukogva jogosult az iránt a hazai magyar protestánsok közt általános lelkesedés keletkezik: úgy, csak egy kissé kedvezőbb fordulatot vegyen az ország pénzügyi helyzete (azt nem is kívánhatjuk, hogy rögtön létesítsék az egyetemet.) minden nagyobb megerősítés nélkül összekerülne a szükséges összeg. Mert ha tekintjük, hogy Magyar- és Erdélyországban több mint 2 millió református van s ha a magyarországi 872 ezer ágostai hittvallásuk közül csak 500 ezret veszünk magyar érzel-műnek: akkor eme 2 és 1/2 millió protestáns egyénre fejenként csak 40 krt számítunk, ennyit kő az egy millió forint. Természetesen ennek keresztültelére egyet-értő fellépés s az kívánatik, hogy az összes hazai protestánság áldozatkészségét felkeltjük s egész buzgalommal e cél felé irányozzuk. Ha mindig csak tehetetlenség és lemondásról praedikálunk; akkor valamint a politikai, úgy az egyházi téren sem érünk el soha nagy eredményeket. Nem is szereti az a protestantismus ügyét, nem érti az a hazai és nemzeti törekvéseket, a ki alig gurt fel a magasabb eszme nemese tüze, azonnal még szikrájában igyekszik azt elfojtani. Ha mindjárt csupa riedeg számítással állnak elő, hogy mibe kerül ez vagy amaz eszme megtestesítése (bár mi ennek is szemébe merünk nézni); ha mindjárt hidegen mérlegelnek, hogy kivihető-e ez vagy ama nagyszerű cél; akkor soha sem érünk el nagy dolgokat. Ily módon soha sem lett volna református; soha sem teremtettünk volna 48-as és más világrázó eseményeket. A lelkesedés áramlatát kell megindítanunk; ez majd teremt aztán a kivitelre eszközöket. Maga a jól felfogott érdekek, ha általános meggyőződésé válik, sokszor rendkívüli tettek forrásává lesz; a szilárd akarat gyakran csodálatraméltó s hihetetlennek látszó sikert tud aratni. Kétségbe kellene esnünk a magyar prot. egyház életrevalósága felett, ha a jövő nagyságát s dicsőségét is közvetlen érintő ily ügyben közönyös tudna maradni s nem lenne képes ily magasra cseltra egy millió forintot előteremt.

Sok oldalról hangoztatják már, még protestánsok is (lásd: Vay 1874. szept. 20-án tartott főgondnoki beszédét s Beöthy Zsigmond dunántúli egyházkerületi főjegyző cikkét a „Pesti Napló” 1874. évi 243. számában), hogy „elavult irány az, mely gyakran szemmel néz minden új alakot, mely vonalában csak némileg is eltér a (bécsi és lincai) békekötések és régi törvényeink megsejtsébe alatt alkotott intézmények alakjaitól: mert a társadalom új rendje immár elévülhetlen alapul vette fel az egyenlőség elvét.” Jó tehát, fogadjuk el az idézett szavak igazságát, vessük el a békekötésekre hivalkodás jogosultságát; de ekkor még inkább lesz szükségünk egy nagyszabású prot. egyetemre, hogy az által neveljünk oszlopokat, tündöklő államférfiakat, tisztaságban ragyogó hazafiakat, kik a társadalomban, a törvényhozás csarnokában képesek és, ugyek is s elég befolyások is legyenek prot. egyházunk jogait minden megtámadtatás ellen megóvni Teremtünk egyetemünk által a hazában igazi szabadelvűséget s oly közvéleményt, mely képes legyen a protestánsok szabadságát s önállóságát, a most még oly hatalmas clerus nyomása ellen megóvni s képes legyen az egyházak közti jogegyenlőséget ne csak papíron, hanem valóságban is létesíteni.

Ha ócska már s foszladozik a pergamen, melyre a békekötések írvák, ha azt mondják a prot. egyházak, hogy nem szabad államot képezni az államban: vajjon ekkor Jeremias hasztalan siralmaid kezdjük-e el, avagy világfájdalmas resignatioba burkoljuk-e magunkat? Nem. Abban Beöthynek igaza van, hogy merészség, mozdulatlanúság itt meg nem engedhető. Minden, mi a társadalomban fejlődik s abban él, kell, hogy párvonalos lépésekben kövesse a kort, mely soha meg nem állapodik. Epen a haladás életelve a protestantismusnak. Anyagi és szellemi téren egyenlő a fürge tevékenység és a bámulatlan működésbe hozott emberi erőnek visszatarthatlan hatalma mindent magával ragad, mintegy új világ felé sodor, melyet teremteni akar, teremthető kész. Tessedésnek nincs helye, ha ki vagy mi tessed,

veszve van, nem illik a korba, melynek haladási diadal-szekere környéklen zuz össze mindent, mi gát gyanánt gördül elébe, mint dr. Pollák tanár mondá 1868-ban, egyetemi rectori beszédében. Már csak azért is szerve-zünk tehát, habár áldozattal is, egy prot. egyetemet, mely ifjainknak a magasabb képzés nélkülözhetlen kel-lőkeit megadja. Vay főgondnokkal szólnak, midőn han-goztatjuk, hogy „ne legyünk ez irányban szűklelkűek, se elfogultak, ne ragaszkodjunk bizonyos megszokott-sághoz; hanem egyesítsük igyekezetünket, tehetségün-ket, értelem és anyagi erőnket, hogy létrehozzuk azt, mit elkülönözve neme szközölhetnénk.”

Az aztán, hogy az egyetem mely közegek által kormányoztassék, kinek mennyi része legyen abban, ki válassza a tanárokat stb., oly mellékérdések, melyek-nek tüzetes tárgyalásába bocsátkozni, ezuttal egészen feleslegesnek tekintem. Ha Angliában részvények alap-ján is tudnak világra szóló egyetemeket fenntartani, ha-zánkban hogy ne lenne képes 4—5 egyházkerület hely-es kormányzati rendszabályokat felállítani.

De remélhető e az egyesülés a protestánsok jelen helyzetében? A „föltékenység, a kisszerű irigység, az elfogult bizalmatlanság és önző particularismus”, s e mellett a Ballagiék által hirdettelt anyagoltság oly vizslyát és meghasonlást idézett elő prot. egyházunk-ban, hogy előttem az egyesülés esélye igen kétes szín-ben tűnik elő. Aggodalmamat növeli azon politikai éles ellentét is, melyben a protestáns egyházunkat jelenleg kormányzó férfiak állanak. Lehet-e azt binni, hogy Vay (kinek egy ízben a tiszántúli egyházkerület, vall-juk be, egyeni hűségét is mélyen érinté), továbbá Lónyay és Tisza valaha egyezségre juthassanak, külö-nösen mióta Lónyay a reform-, vagy mint újabban ne-vezik prot. egyetlebe is belépet? Annyi lemondást, annyi önmegtágadást kívánna ez, hogy az talán magát az emberi természetet is felülmulja. Ha azonban mégis bekövetkeznék az, mit én nem merek remélni, én len-nék az első, ki azt mondaná, hogy ók a prot. egyház örök hállját vonták magokra, s emlékek legyen hal-hatatlan.

De az ellenkező esetben sem szabad elesügged-nünk. Az eszmét, ha másnak nem, a tiszántúli egyház-kerülettel karöltve, Debreczen városnak kell diadalra vezetni. Erre Debreczen képvisve s hivatala is van. Ne is álljon Debreczen azzal elő, hogy ő eleget áldozott már a tanügy, nevezetesen az országos gazd. tanintézet és real-iskola érdekében. E körülmény épen egyik ok arra nézve, hogy ha kisebb fontosságu ügyet méltónak tartott istápolni, akkor egy sokkal jelentékenyebbet, a lehetőség határain belül, még nagyobb hővel karoljon fel. Különbön is a hazafias és nemzeti céloktól elte-kintve, melyek már fenebb eléggé fejtegettem, Debre-czennek áll legelső s legközvetlenebb érdekében, hogy kebelében a prot. egyetem felemelkedjen. Ez által De-brecczen lassankint ki fog bontakozni kis városas színe-zetéből, gyupontjává lesz a nemzeties mozzalmának, metropolisává válik a tudományosságna, ide fognak seregleni mindazok, kik megvesztegetlen hazafias szel-lemet s igazi magyar alkotmányosságát akarnak ma-gokba szívni s elsajátítani.

En itt két forrást fogok megjelteni, melyekből Debreczen a prot. egyetem szükségletét, számba véve mindig a főiskolában meglévő s már fenebb érintett tanerőket, jó részben fedezhetné. Most vessz fel ugyanis a város két millió forintot kölcsön, előnyös feltételek s évi 6%-os törlesztésre. Ebből is már tetemes összeget áldozhatna a kérdéses célra. De még fontosabb s kör-ülményeinkhez képest úgy szólnán kimeríthetlen kincs-bányára uralhajuk városunkat. Ott van nevezetesen par-lagon heverő, több mint 50 ezer holdat terő, és erejt, ki nem merült legelő-földje. Ez a mostani kezelés mellett úgy szólnán alig hajít valami csekély hasz-not, s alig nyújt valami kis előnyt. Elégge bizonyít ezen állítás mellett az 1873- és 1874-ik év is, amidőn a nagy szárazság folytán haza kellett onnan a legelsőzö contingenst hajtani. A most kölcsönveendő pénzből csatornázunk be kellően e teméntelen földet; tegyük így minden féshtetőséggel szemben termőképessé, s ha nem is az egészét, csak felét adjuk ki haszonbérbe. Oly óriási összegek folynának be eme legjobb gabnatermő földből a város pénztárába, melyhez nem sok kellene már az egyetem fenntartására. Fel tehát debreczeniek! Némuljon el kebleitekben a kicsinyes önzés s adjon hely-et a nagyszerű s messzeszámitó magasztos önérdék érzetének!

Emellett a tiszántúli vagyonosabb osztályra apel-lálunk. Ott áll első sorban az egyházkerület dús gazdag főgondnoka. Ha nevét prot. egyházunk történelmében maradólag meg akarja örökíteni, áldozzon ez eszme oltárán. Nem kívánjuk mi tőle azt mit, a halhatlan Széchenyi tett, midőn a magyar tud. akademiát meg-alapította. De igenis annyit megvárhat tőle az egyház, hogy ő járuljon az egyesek közt a cél létesítéséhez legtehetősebb összeggel. Ott van azután Lónyay, egy-házkerületünk egyik segédgondnoka, ha kétes sikert aratott a politika sikamlós mezején: itt lesz az alkalo-lom, hol félreismerhetlen dicsőséget szerezhet magának. Ott vannak Tisza, Móricz segédgondnokok s ott vannak még sokan, kiket buzdítsón fol a főiskola ügyvédének nemes tette, nagyzerű alapítványa. A jó pólda ragad és vonz, s az uton a debreczeni magyar protestáns egyetem mihamarabb egész biztossággal létesülend. *

A képviselőház január 9-én szombaton dél-éltől 10 órakor ülést tart.

A főrendiház hármas bizottsága folyó hó 11-én délelőt 11 órakor a főrendiház melléker-tében tárgyalás alá venni a földadá szabályozásáról szóló törvényjavaslatra tett főrendi módosítások iránt keletke-zett képviselőházi határozatokat; erről a hármas biz-ottság távol lévő tagjai az elnökség által értesítettek.

Az állam- és az egyetemi nyomda összeolvastására vonatkozó tárgyalások a pénzügy- s a vallás- és közoktatási miniszteriumok közt, hár szerint legközelebb végleges megoldást nyernek.

A pestmegyei baloldal az állandó, igazoló- és bíráló választmányok újabb alakítása céljából a folyó hó 11-re összehívott rendkívüli közgyűlést megelőzőleg f. hó 10-én (vasárnap) d. u. 5 órakor pártértekezletet tartand.

Azon óriási hőbortok között, melyeket Csernatóny két év óta — mióta tudni illik a baloldali elvek szilárd ál-láspontjáról letért — produkál, nem utolsó helyet foglal el curiositást keltőben azon terv sem, melyet lapja utóbbi számaiban mutat be: Tisza Kálmán és Senyey Pát coali-tiójában Csernatóny eszméivarainak ezen újabb ilét-lenségét, melyben csak az a szomorú, hogy az országban teljesen compromittálja s tönkre teszi a balközép pártot, kellő fogadtatásban részesítik az összes lapok. A „Hon” így ír:

„Hogy a két ellentétes eszmekörben mozgó emberek egy kormányban hogyan fognak a rendelkezésre álló időt az államháztartás rendezésére sikeresen felhasználni, azt elképzelhetni sem tudjuk. De azt hisszük és valljuk, hogy a jobboldal számításba jövő államférfiai közt Seny-nyével lehetne a baloldaltól legnehezebben pactálni.

Igaz, hogy állításom ellen azt lehetne felhozni, hogy Senyey pénzügyi és belügyi programját nem ismerjük, tehát nem tudhatjuk azt, hogy a mint megtagadta 1867 előtti multját a parlamentáris tételre léptével, nem fog e a belügyekben is oly programot nyújtani vagy olyat elő-gadni — mely a baloldal által nyilatott elvekkel megfér. Ez nem lehetetlen, de hát akkor álljon elő vele, nincs joga senkinek arra, ha nyilvános szerepet akar játszani, hogy sphinx legyen, vagy ha erre kedvet érez magában, akkor a legrosszabb taktika a sphinxet talál-gatni, sőt találgatás előtt is bódolni neki” fogatsegre hívni fel őt.

Senyeynek programja nincs, pártja a parlament-ben nincs, az országban és hírlaprodalomban emelkedtek mellette egyes hangok, de még csak párttörödek sem. A ki ezekkel az emberrel szövetségben áll a választók elé: az csinál magának sok ellenséget és igen kevés pártbívet.

Hogy a választások alatt és után mit fog tenni Seny-nyey, azt nem tudjuk és így ez időről nem szólnok, erre nem vonatkoznak szavaink, mert legelőbb építeni nem sze-retelünk; de hogy a választások előtt vele a baloldal bármi-féle kombinációba hozassék az ellen tiszta meggyőződésből tiltakozunk, mint pártunk és hazánk érdekében nézve veszé-lyes lépés ellen.

Tagadhatatlan, hogy államháztartásunk rendezése sürős teendő, alatta hazánkát összerokadni látni mi sem akarjuk; de minthogy ez országgyűlésen mi nem segíteth-tünk, igyekszünk győzni, hogy segítsünk a jövőn. Ad-dig csak eltarj a régi, még össze nem roszadt ház, mely-nek megmentéséhez minket sehoggy sem akarnak cseszteni. Ezt észrevehette mindenki.

Most pártunknak nem szövetségkereséssel compromit-tálni, hanem szervezni kell.”

Mik történnék a tiszaideki vasutnál.

Mit év deczember hó 30-án megjelent becses lapjáb-ban a vasutak magyarosodásáról szóló cikkhez néhány adattal bírva hazafüli közeletességet vélek teljesíteni. mi-dőn azokak szerkesztőjével közölve, az magasztos mun-kánál, hogy a vasutaknál még mindig uralgó német elem kir-i-társák, legalább mint szerény nagyszámú én is némileg segédkezhet nyújtani töreksem.

Említett cikk kiválólag a tiszaideki vasutal foglalkozott. En is erről akarok szólni.

A kormány azon ismételt rendeleteire, hogy vasuta-inknál hivatalos nyelvül a magyar használtassék, minden vasut telt legalább annyit, hogy tőle ki a akaratot meg-tagadati nem lehet, csak a tiszaideki vasut idegen igaz-gatói nem tartották érdemesnek a kormány rendeleteit tu-domásul venni. A rendeleteket még közé se vettek s a magyar nyelvet nem bírátk tanulásra még csak nem is figyelmeztették. Ennek következtében ma is van elég idegenajki alkalmazott a tiszaideki vasutnál, ki azt hiszi, hogy a magyar nyelv nélküli Magyarországban mint a példa mutatja, megélni unesnak lehet, de a német nyelv tudása még itt is szükségesebb a magyarnál.

Hogy Nördling, Ronceperger Kruatorad és társai a kormány rendeleteket ki nem hirdették, természetes, mert attól félhettek, miként talál-únak elég ily idegen ajki alkalmazott, ki a magyar nyelvet megtanulta volna, ajki reájok nézve, kik nem tudnak magyarul és nem is akarnak megtanulni, csak kellemetlen lett volna. A tisztán magyar vidéken levő egy harmadrészben a magyar állam tulajdonát képező tisza-ideki vasutnál tehát még mai is, 1875. jan. 1-én bűn magyarnak lenni, s magyarság elegendő ok, hogy valaki az érdemes igazgatóság és kémei által ad-dig üldöztessek, míg az üldözést megúvva, a társulat szol-gálatát maga elhagyja, vagy ha ezt tennie a jelen nehéz körülmények nem engedik, tőr és szenved míg a folytonos elnyomatás, hátratéves, bosszantás és üldözés elviselhet-lonné nem lesz reá nézve.

Ily nyomorult a magyar alkalmazottak létje a tisza-ideki vasutnál s helyzetük javulása vagy érdek megóvása annál kevésbé számolhatnak, mert még a kormány-tól tehetetlenségénél fogva segélyt várni nem lehet, s az igazgatóságnál csak egy magyar osztályfőnök van, a von-alon pedig a közlekedési, pályafentartási, vonalmozgási-tási műhelyei és a nagyobb állomások vezetésével megbí-zott főnökök szinte mindent a mi magyar gyűlölv és üld-özö bevándoroltak lévén, az itt levő csekély ma-gyarelem minden pártóló és szószóló nél-kül préadul szolgál a magyar kenyérre bí-zó érdemes magyarfalóknak.

Fel kell itt említenünk egy az állampénztárt terhelő más fontos körülményt is.

A lapok által általában azon hír hozott, hogy a ti-szaideki vasut 1874-ik évben nem jövedelmezvön annyit, hogy a befektetett tőke kamatai fedeztetetnének, az állam-garantiát fogja igénybe venni. Ha azon költséges és paz-zar apparatust, melylyel a tiszaideki vasut jelenleg igaz-gattatik s a pénz könyvelésen hasznalatosságokra való kő-bását tekintibe vesszük, ezen — a tiszaideki vasut jövedelmezősége dacára — nem csak nem csudálkozunk, de nagyon természetesnek tartjuk.

A 76-99 mértékű hosszú tiszaideki vasut ugyanis jelenleg egy vezér, egy üzleti és egy műszaki igazgatóval bír, holott mint a példa megmutatta, azelőtt egy igazgató által oly példásan vezetett, hogy a mostani vezetes a réginék nyomába sem léphet. Miért kell tehát mégis három igazgató? Erre a magyarság elnyomására törekvésen ki-vül okot találni nem tudok, mert a szolgálat érdeke ily vasutaknál egy igazgatótól többet nem kívánván, a három igazgatói állás felállítását csak úgy magyarázhatom meg, hogy Nördlingnek a két különvált szakosztály szükségé volt hozzá lehetőleg közel álló és jól díjazott olyan em-berekre, kik a magyar elem elnyomására célzó munkájáb-ban ne csak támogassák, de önfentartási ösztönökből el-saját hatáskörükben is tehessek, hogy így harman és ha-romfelé munkálkodva a cél annál biztosabban eléressék. Ha a három igazgató mellett felemletem még azt, hogy az igazgatósági osztályok élén ezereket fizetett felügyelők állanak s hogy a felállított és teljesen felesleges titliges ellenőrség magas fizetés mellett folytonosan utazra utazási számláikkal az intezet pénzét árt erekenbe terhelik, úgy hiszem, hogy a számszék és a kamati iztosítási hivatalnak a vezér fonalat annyira kezebe szolgáltattam, miként azon pazarlásokat, melyek az államgarantiát igénybe vételét okozzák, megtalálni nem leend nehéz.

Az államgarantiát az adózó nép véres verejtekéből fi-zettet adóbból levén fizetendő, kötelessége a kormánynak az állam és nép érdekeit szem előtt tartva szigorú reviziót tartani s minden igazolatlann kiadást a felelős igazgató taná-csok által annál inkább megtéríteni, mert ezen vasut-nál 1/3 részben részvényes is lévén, az igazolatlann pazar-lások az állampénztárt kétszeresen, t. i. mint garantizott és mint részvényest terhelik.

Midőn ezeket az illető köröknek és a nagy közö-nségnek tudomására hozom, azon reménynek adok egyuttal kifejezést, hogy egy végre kilátásban levő ellenziki kor-mány alatt a tiszaideki vasutnál uralgó német elem kir-i-gatni s az itt levő magyarok napja valahára felderüli fog. C y c l o p s

A vacsorapárt Lónyaynál.

Lónyay Menyhért grófnak tegnap, mint név- és szü-letés napján orsz. képviselő-barátai arcképeket tartalmazó albumot nyújtottak át, legjobb kívánatki kíséretében. Az album 77 arcképet tartalmaz, s az hat tagból álló küldöttség nyújtotta át. E küldöttség: Bujanovics Sándor, Cséry Lajos, Ghiczey Samu, báró Kemény Gábor, Tava-szy Endre és Radocza János urakból állt; — az üdvözölő szöveg Bujanovics Sándor volt, ki következőleg üdvöz-lé Lónyayt:

„Tisztelt képviselő-társunk, szeretett barátunk. Az ösztönte tisztelt és barátságos érteleim vesztelöket minket hozzád, hogy a mai kettős örömneműp, születésed és nevednapja alkalmából üdvözölj társunk nevében is kifejezzük legszívessebb üdvözlésünket, legelőször a szerencse-kívánatainkat. Alább rész-vevőnk, szívesen bízunk a szívesen tisztelünk és szer-teszünk maradóan önöké gyanánt számos barát arckép csarno-kiat nyújtjuk im át nekod, azon buzgó öhajátunk kíséretében, hogy téged a mindenható a haza javára, családod és barátid önérté-ében, egészségedben, szívesen, igen szívesen évekig éltessen!”

Fogadjd hát szívesen állandó baráti érzelmeink eme szerény alkalmi nyilvánlálását, s tartad még továbbra is számmunkra nagyra-beölt barátságodot.

A: Islen tartson, élteszen sokáig!”

Lónyay válasza így hangzott: „Tisztelt barátim és képviselőtársaim! Mélyen meghatózt azon szívesen baráti rokonszen-vet tanúsító nyilatkozat, melylyel engem több képviselő-társunk nevében is megtiszteltek. Hálsáuk köszönöm, hogy rólan résztvevőleg és szívesen megemlékeztek. Nő-veli annak becsét azon körülmény, hogy akkor kerestek fel és tiszteltek meg, midőn nem foglalkol el magas vagy nagybefolyású állást, hanem egyszerűen képviselő-társá-tok vagyok, ki az utóbbi időben ritkán részesültem abban a szerencsében, veletek találkozhatni.

E hóban lesz két esztendője, hogy útször vettem teltleg részt a képviselőház tanácskozományaiban, midőn az 1873-ki költségvetés tárgyalása alkalmával egész tár-gyilagossággal elmondtam nézeteimet. Sokan személyes üdököket kerestek ezen felszólalásomban, mi távol volt tölem akkor, és nyugodt lélekkel mondhatom, hogy ily indok soha nem vezérelt, de jövőben is vezérelni nem fog, mert a haza javát minden személyes érdek vagy nagyra-vágys fől helyezni kötelességemnek tartom, és tartottam mindig.

Ha volt idő, midőn mindnyájunk kötelessége csak a haza javát tekinteni és megtenni mindazt, a mi szükséges, vagy bizonyára a jelen idősök az. En nem tartozom azok közé, ki a reménytelenség lehangoló érzetével néznek a jövő elé; nagyon aggodalmas a helyzet, azonban ennek tudata adjon erőt a súlyos viszonyokhoz mért bator elha-tározottságra, hogy a rendkívüli viszonyok közül való ki-bontakoztatás végett az elkerülhetlenül szükséges, rendkí-vüli eszközök haladéki nélkül alkalmaztassanak.

Meggyőződésem szerint azon többes feladata, mely az újabb alkotmányos korszakot és a kiegyezést megállá-pítá, kellő elhatározottsággal ez irányban már most a kez-deményezés terére lépni.

En részéről el fogom mondani ez iránti egyeni né-zeteimet, úgy — mint érzem, úgy mint tudom, — a határo-zott meggyőződés bátoroságával. Meg vagyok győződve, hogy mint én, úgy ti barátim, minden személyes és mellette-kintet nélkül teljes lojaltsággal fogjátok teljesíteni a kép-viselői állással ily nehéz időben járó kötelességeket, és vi-selni annak felelőséget.

Néhány hónap meg és lejár a jelen országgyűlés mandátuma. Fogunk-e és kik, ismét találkozn az új kép-viselőházban, ez a jövő títka. De bármint hozzon a jövő, én majd rám nézve előbb-utóbb bekövetkezend a nyu-ra-lom korszaka, egy hosszú politikai élet kitzdelmei után mindig örömmel fogom ezen most ányújtott évkönyvet kezembem venni, és hálás érzéssel emlékezni azon tár-saimra, kik azon korszakban is, midőn a közbejött viszony-ok fojtán tétlenségben kellett maradnom, ösztönte bá-rúságuk és rokonérzelmi jelét irányomban adni szívesek voltak.

Midőn ismételve öszinte, melyen érzett köszönetet mondok szives baráti nyilatkozatokért, azon kéret intezem hozzá, bármit hozzon a sors rá, tartások meg továbbra is szives emlékekben, én nem fogom feledni soha azokat, kik a jelen körülmények közti baráti jóhíjjukat bizalmasan nyújtják nekem és méltányosok maradtak irányomban.

Az önértre ebredt néphez!

„Szabadok vagytok, csak akaratotok kell” — mondja az irás.

Szabadság és rabszolgaság elentetés fogalmak, melyeknek alkalmazásától az emberiség jogainak és a polgárosság követelményeinek valószínűsége függ.

Az ember saját sorsának teremtője és így önmagának ura, — mihielyt ezt tudja, azonnal megszűnt gép lenni.

Mintha csak önkényuralom korszakát élők, úgy használják föl a népet vér és pénzaldozatokra, és az által elfojtják öntudatát, kiirtják önértét, mely eljárás egy nemzet czéljával egy boldog állam teremésével ellenkezik.

A közszellem oly mérvben születik és terjed, miként azt a nép vezérei fejlesztési igyekezetek, a nemzet jövőjét a század uralkodó eszméi határozzák el, melytől a szellemi és anyagi haladás függ.

A szabadság és műveltség ma már többé nem egyedül, hanem az egész világ tulajdonai, csak érvényesíteni kell tudni azokat, mert különben mint távoli őrtűz sem fényt, sem meleget nem képesek terjeszteni.

Kiskoru népen lehet a tekintély, az ámitás által uralkodni, de ha egyszer önértre ebredt a gyermek, igyekezik fog a vak engedelmesség bilincseit lerázva saját lábán járni, és a jót a rossztól megkülönböztetve mentortól falba rúgja.

Hazánk népét az úgynevezett deakpárt vezérei a lefolyt hét éven át a hatalom parancsával és tekintélyi sugárával annyira elámitották, hogy ma már alig képes sáfárkodását vaktában szentesíteni, megtartván őket a hatalom és tekintély polczán, de a haza és nemzet érdekében nem gondolván.

Az ígéretek, ámitgatások ideje már lejárt, az erkölcsileg és anyagilag súlyedése indult ország szomorú képe mindenki előtt ismeretes, kit az önérték és nagyvárágias mődögei el nem vakítottak.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

Az önérték és függetlenség a közönséges kiegyezés által föladván, annak hátrányait fokozta érzékel, és már csaknem elviselhetetlen tartjuk elannyira, hogy ma holnap nemcsak állambukás, de nemzeti végenyészert fenyeget.

de egyttal a jelen és utókor előtt a felelősséget is vállalja el.

Szabadok vagytok, csak akaratotok kell, ébredjete k önértetel!

A biztosító társulatok garancziája.

Nem rovak meg minden társulatot, tisztelőt és elismerés a kivételnek, — de a hol tapasztalom valamely társulat részéről az olyan zsaroló eljárást, mint a milyent tanusit a „Trieszti általános biztosító társulat” a kötelességemnek tartom ostorozni s rozlelkű eljárásukat a hazai közönségnek figyelmebe ajánlani.

„A trieszti közbiztosító társulat” magyarországi főügynökségétől, hozzám, mint ügyvédhez, nyomorult, földhöz tapadt szegény emberek nov. 1-jén a következő levelet hozták: „Tisztelt polgártársak! Budapest okt. 28. 1874. Tokaj-Fegyveres tanyán folyó évi okt. 27-én kelt hozzáknak intézett kérelmükre csak annyit válaszolhatunk, hogy Weisz Kálmán ur dohányában történt jégkára még rendezve nincsen és így legjobb akaratunk mellett sem vagyunk képesek önkökvánóságunk megfellelni. A jégkárak a dohányra nézve ugyanis csak decz végével lesznek fizetve s szivesen tudatjuk majd a jégkárösszeget. Isten önnökkel.”

Imaméron elmszt december vége és a szegény koldusi kényeszerű emberek nemcsak pénzökhez nem jutottak, de még azt sem tudják, mily összeggel fognak kárpótoltatni. Én úgy fogom fel a biztosító társulatok feladatát, s úgy hiszem, velem az egész hazai közönség egy nézetben van, hogy a társulatoknak már a szélesebb üzletkör megállapítása tekintetéből is, a károk, becösszegek gyors kifizetése és kiszolgáltatása által, a közönségben a biztosítás iránti hajlamot észlelteti és fejlesztési szükséges, — de humánus kötelessége ez főképen, az alsóbb néposztály előtt, hogy a biztosító társulatok neves és üdvös voltát velök megismeressék. Már most kérdem: megfelel-e hivatásának, kötelességének a fentjelzett társulat ezen közönséggel szemben? Erre az a feleletem, hogy talán ilyen gyakori visszaélésekkel, a „trieszti biztosító társulat” a miskolci kiházasító társulatok fénykorát szándékozik feléleszteni!

Tim kó Mikló s. ügyvéd.

Budapest, jan. 5.

„Mehr Licht!” A törvények csak akkor alkalmazhatók bizon, ha azok valódi értelme kiderülve kívül van helyezve. Ezen állítás elvitathatlan helyessége különös jelentőséggel bír a választási törvénynél — hol néha nem az „audiatur et altera pars” féle elvtől áthatott pártmerek szerepelnek a törvény végrehajtóiként.

A választási törvény tartalma 1874. évi XXIII. t. cz. 9. §-a szerint jövedelmükre való tekintet nélkül választói joggal bírnak: a magyar tudományok akadémia tagjai, a tanárok, akadémiai művészek, tudorok, ügyvédek, közjegyzők stb. míg ugyanazon idezett törvény cikk 12. §-a intézkedik, hogy „választói jogot nem gyakorolhatnak és ennél fogva a választók névjegyzékébe fel nem vétethetnek bármely alapon bírnak különben választói joggal azok, kik az összerást, illetőleg a kiházasítást megelőző évre a választásnál kerülletben fizetőnek egyenes adójukat le nem fizették.”

Mintán a törvényhozó akarata a törvény szavaiban talál kifejezést s a törvény szavaiban értelemben vendők, melyely a törvény alkotásának szokás szerint bírtak — kétségem nem szenved, hogy a kérdéses törvény 9. §-a értelmében, bizonyos egyének jövedelmükre való tekintet nélkül — tehát esetleg jövedelemmel nem bírók is — választói joggal bírnak.

Ezen §-nak concret esetben íly értelmű magyarázatára feljogosítván, tekintettel az idézett t. cz. 12. §-ára, azon kérdés merül fel, vajjon oly törvényes intézkedés, mely hatályból nem is egy későbbi, hanem ugyanazon t. cz. által kivételkötetettik — a realtà életben egyáltalában minő beccsel bír? s vajjon nem fölösleges-e az ily írott málszst felvetése a törvény keretébe?

Dr. Sch w a r c z Gyula, ügyvéd.

Még egyszer a b-gyarmati eljárásbír.

Majthényi Péter ur ezen beccs lapok hasábjain Si-poss Imre b-gyarmati eljárásbír tetteit vizsgálgatva, azon nem mindennapi felfedezést tette, hogy nevezett bíró ur a tárgyaló terembeni durva s goromba modora miatt

gyasztóháza. A kertre néző ablakok egyikének fülkéjében etrusk-stylen készült asztalkán gyönyörű művészeti márdírkalt állott, melynek lakója, egy hófehér kakadu min den töle kitalható módon igyekezett kedvezni urnőjét üdvözölni. Marguerite azonban nem látszott észrevenni sem az egyiket, sem a másikat. Hanagon ledobta magát egy sötétvörös selyem kerekett duzzadó párnára, gépiesen oda adta magát a kis Mariettának, ki egymásután lopkodta le róla az árhuha egyes darabjait, a főveg köteleiket alul kiszabadította a fogly hajfirtóket, melyeknek pulva karikái mohó vágygval csókolgáltak a habfehér vállat és a plastica usnyak elbűvölő domborulatát, végül aztán egyikét adta rá azon bőrdőzetű és a nyak körül phantastikus metszeti öltönyöknek, melyek a fúradt, vagy pihenni vágyó test kényelmét biztosítva is kaczerán tüntetik elő a nő szépségnek minden báját.

Marguerite, az urbinoi nagy művész lőlkének bálványa, kinek ideálisit vonásai a sxtusi madonna főséges alakjában oly módon vannak megörökítve, hogy hozzá idő és izlésváltozás nem férhetnek — nem volt s e p, nem legalább a szónak nemes értelmében. Benne az arczének azon nemes természet, mely a milói vagy a captioi Vénusnak tulajdona, hasztalan keresné az ember. Vonásai nem volt gyöngédség, arczának összeségéből hiányzott az a nemes óval, melyet a görög művészet ideáljai fölntettek, aztán meg egész alakában is tulment egy kevéssé a teltségnek azon határovanál, mely az eszményi szépséget a szemkápázató érzeki varázstól elválasztja. Ezt a benyomást teszi az emberre Margitnak azon kétségkívül hí arczépise is, melyet a Barberiniek római képtárában őriznek, s a mely minden kétséget kizárólag magának a nagy mesternek műve.

A Fornarina azonban ennek dacára teljes joggal megérdemelte a „szép és keccs” melléknevet, melyekkel a művész életiről elhalmozották. Szemei, melyeket a pillanatban merőn maga elől szecsz, elbűvölő erejűek és visszatükrözői azon rendheltelen elhatározással párosult lélekjóságának, mely a sajtószertű nőt a hazományokból merithető értésűl szerint annyira jellemzi, hogy kevéssé a teltségnek azon határovanál, mely az eszményi szépséget a szemkápázató érzeki varázstól elválasztja. Ezt a benyomást teszi az emberre Margitnak azon kétségkívül hí arczépise is, melyet a Barberiniek római képtárában őriznek, s a mely minden kétséget kizárólag magának a nagy mesternek műve.

A Fornarina azonban ennek dacára teljes joggal megérdemelte a „szép és keccs” melléknevet, melyekkel a művész életiről elhalmozották. Szemei, melyeket a pillanatban merőn maga elől szecsz, elbűvölő erejűek és visszatükrözői azon rendheltelen elhatározással párosult lélekjóságának, mely a sajtószertű nőt a hazományokból merithető értésűl szerint annyira jellemzi, hogy kevéssé a teltségnek azon határovanál, mely az eszményi szépséget a szemkápázató érzeki varázstól elválasztja. Ezt a benyomást teszi az emberre Margitnak azon kétségkívül hí arczépise is, melyet a Barberiniek római képtárában őriznek, s a mely minden kétséget kizárólag magának a nagy mesternek műve.

A Fornarina azonban ennek dacára teljes joggal megérdemelte a „szép és keccs” melléknevet, melyekkel a művész életiről elhalmozották. Szemei, melyeket a pillanatban merőn maga elől szecsz, elbűvölő erejűek és visszatükrözői azon rendheltelen elhatározással párosult lélekjóságának, mely a sajtószertű nőt a hazományokból merithető értésűl szerint annyira jellemzi, hogy kevéssé a teltségnek azon határovanál, mely az eszményi szépséget a szemkápázató érzeki varázstól elválasztja. Ezt a benyomást teszi az emberre Margitnak azon kétségkívül hí arczépise is, melyet a Barberiniek római képtárában őriznek, s a mely minden kétséget kizárólag magának a nagy mesternek műve.

A Fornarina azonban ennek dacára teljes joggal megérdemelte a „szép és keccs” melléknevet, melyekkel a művész életiről elhalmozották. Szemei, melyeket a pillanatban merőn maga elől szecsz, elbűvölő erejűek és visszatükrözői azon rendheltelen elhatározással párosult lélekjóságának, mely a sajtószertű nőt a hazományokból merithető értésűl szerint annyira jellemzi, hogy kevéssé a teltségnek azon határovanál, mely az eszményi szépséget a szemkápázató érzeki varázstól elválasztja. Ezt a benyomást teszi az emberre Margitnak azon kétségkívül hí arczépise is, melyet a Barberiniek római képtárában őriznek, s a mely minden kétséget kizárólag magának a nagy mesternek műve.

A Fornarina azonban ennek dacára teljes joggal megérdemelte a „szép és keccs” melléknevet, melyekkel a művész életiről elhalmozották. Szemei, melyeket a pillanatban merőn maga elől szecsz, elbűvölő erejűek és visszatükrözői azon rendheltelen elhatározással párosult lélekjóságának, mely a sajtószertű nőt a hazományokból merithető értésűl szerint annyira jellemzi, hogy kevéssé a teltségnek azon határovanál, mely az eszményi szépséget a szemkápázató érzeki varázstól elválasztja. Ezt a benyomást teszi az emberre Margitnak azon kétségkívül hí arczépise is, melyet a Barberiniek római képtárában őriznek, s a mely minden kétséget kizárólag magának a nagy mesternek műve.

A Fornarina azonban ennek dacára teljes joggal megérdemelte a „szép és keccs” melléknevet, melyekkel a művész életiről elhalmozották. Szemei, melyeket a pillanatban merőn maga elől szecsz, elbűvölő erejűek és visszatükrözői azon rendheltelen elhatározással párosult lélekjóságának, mely a sajtószertű nőt a hazományokból merithető értésűl szerint annyira jellemzi, hogy kevéssé a teltségnek azon határovanál, mely az eszményi szépséget a szemkápázató érzeki varázstól elválasztja. Ezt a benyomást teszi az emberre Margitnak azon kétségkívül hí arczépise is, melyet a Barberiniek római képtárában őriznek, s a mely minden kétséget kizárólag magának a nagy mesternek műve.

egy ügyvéd által arczul ütettet, mit az aljárásbír ur szinté e lapokban ön maga is beismerve, az ártatlanságot magának vindicálja a p. prt. 118. §-nál fogva, nem gondolván meg, hogy azon § csupán csak a felekről rendelkezik, a bírósági hivatalnok eljárását pedig érintetlenül hagyja s arról egy árva betűt sem szól.

A helyett tehát, hogy ezen § rendelkezéseit veszi gyámbotul, inkább észbe juthatna az 1872. évi apr. 4-ki szolgálati utasítás 28. §-a, mely szerint a felek irányában minden bírósági hivatalnok illetelmis, nyugodt, higgadt s előzékeny bánásmódra köteleztetik, s az ezen rendelkezélen vétők megintendők s ismétlés esetében fegyelmi eljárás alá vetendők.

Ez juthatott volna Si-poss urnak észbe, a midőn magát az „Egyetértés” hasábjain védelmezgette, s ha ezen rendelet szelleme vezetné s zette volna tárgyalásain lelkületét, nem hordaná Thuránszky keze nyomát arczán, mert tény az, hogy nevezett ügyvédet saját kezével akarta a tárgyaló szobából kidobni, s e miatt támadt a tetlegesség. Ha ezen szellem vezetné őt, nem lett volna sem Luby ügyvéddel kellemetlensége, sem Veres József urat nem kellett volna szobából kihajtással megfélemlítenie.

Most már azon kérdés merül fel, hogyan van az, hogy a megyei önkormányzat nem oly régi — boldogabb — idejében egy tisztelhetlenség esküdtet a megye közönsége hivatalától elmozdított ezért, mert egy mivetlen ember által arczul ütettet, s ezen eljárást a miniszterium is helyben hagyta, — hogyan van az, hogy ezen bíró, ki szintén arczul ütettet, a magas kormány által eltűretik, s még másóvát át sem helyeztetik?

A mi pedig az ő frappans ártatlanságát illeti, erre elég legyen a fenebnekieken kívül annyit mondani, hogy Thuránszky a bírói végvárgyalással egyedül a szóbeli eljárás ellen tiltakozván, ügyét írásban kívánta tárgyaltatni, s így az ügy érdemére védelmet elő nem adta, de ha mind így nem volna is, ha Thuránszky csakugyan kolerikus véralkatu s beteges kedélyű ember, a beszámíthatóságunk bizonyára azt kell terhelni, a ki egészséges kedélyű s hatalmát a király nevében gyakorolja.

Mi következik tehát mind ezekből? az, hogy nagy különbség van a bírói függetlenség fenntartása s a goromba s rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

Beszélhetnénk még egyébről is, az igazság pártatlan kiszolgáltatása érdekében, például arról, hogy a közhielen szerint az oly ügyvédeknek, kik az ő ügyvéd korából felmaradt követeléseit behajták s neje uszors követeléseit kezelik, kedvezményekkel halmozottá folyó adatik, de erre ezúttal fátvylt vetünk, s gondolatainkat ezen tőrre, melyen az igazságot pártatlanul kiszolgáltatni kívánó lelkek leginkább szoboztatják, ki nem terjesztünk, egyidejűleg constálván azon tény, hogy nevezett bíró ur eljárást többben figyelemmel kísérjük, s annak nem egy-két epizódjára csak borzadályllyal gondolunk.

Ugyancsak Si-poss Imre aljárásbír ellen Dianovszky János közép-palotjai néptanító egy nyilatkozatot küldött hozzákn, melyben beháldó leírja azon durva s mivelt emberhez nem illő bánásmódot, melyet Si-poss aljárásbír a felekkel szemben tanusít.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is, hogy a közvélemény mindenesetre Majthényi urnak ad igazat, s a többséggel emittett aljárásbír ur eljárást törvényesség szempontjából is elítéli, s köszöntet szavazatunk Majthényi urnak, hogy ez ügygel a nagy olvasó közönség megismertetvén, ez által mind a bírói függetlenség, illem és morálnak, mind a felek érdekeinek csak hasznos szolgálatokat tön.

A mi pedig a Szakál-féle ügyet illeti, az a következők-ből áll: Szakál Kálmán, Némethi Kálmán és Szakál Lajos a rakoncátlan visélet között, s következik továbbá az is

